هنگامی که مسلمان از برادرِ مسلمانش عیادت می کند، تا زمانی که باز می گردد، در "خُرفه ی بهشت" است.

از ثوبان رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إِنَّ المُسْلِمَ إِذَا عَادَ أَخَاهُ المُسْلِمَ لَمْ يَزَلْ في خُرْفَةِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَرْجِعَ»: «هنگامی که مسلمان از برادرِ مسلمانش عیادت می کند، تا زمانی که باز می گردد، در "خُرفه ی بهشت" است». گفته شد: ای رسول خدا، خُرفه ی بهشت چیست؟ فرمود: «جَنَاهَا»: «چیدنِ میوه های بهشتی».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

در حدیث ثوبان آمده که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «چون مسلمانی به هنگام بیماریِ برادر مسلمانش از او عیادت کند، پیوسته در خرفه ی بهشت است». گفته شده: خرفه ی بهشت چیست؟ فرمود: «چیدن میوه های بهشتی». یعنی در فاصله ی زمانی که در عیادت بیمار و نزد وی باشد، درواقع درحال چیدن میوه های بهشتی است؛ و به این ترتیب ثواب و پاداشی را که عیادت کننده به دست می آورد به میوه ای تشبیه می کند که کسی می چیند. و گفته شده: مراد از آن در اینجا "راه" است؛ با این توضیح که عیادت کننده با عیادت خود در مسیری حرکت می کند که به بهشت منتهی می گردد؛ اما تفسیر اول دقیق تر است. اما میزان نشستن نزد بیمار جهت عیادت، بسته به احوال و شرایط بیمار متفاوت می باشد؛ گاهی نشستن نزد بیمار امری مطلوب است و گاهی چنین نیست؛ بنابراین اگر شرایط به گونه ای است که بیمار با عیادت کننده ی خود مانوس شده و آرام می گیرد و دوست دارد کسی که به عیادت او آمده، بیشتر بماند، بهتر این است که مطابق میل بیمار رفتار شود؛ اما اگر شرایط به گونه ای است که بیمار دوست دارد عیادت کننده کمتر نزد او بماند، مصلحت بیمار در نظر گرفته شود؛ چراکه هر وضعیتی شرایط خود را می طلبد.

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/5647